

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre 12 kor.
Fél évre 6 kor.
Negyedévre 3 kor.

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek.

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség

és kiadóhivatal:

Földes Ede

könyvkerekedése

Főter 38. szám alatt.

hova úgy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Nyílt tér sora 40 fillér.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE

Kéziratok nem adatnak vissza

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

A marosvásárhelyi igazság.

Türelmetlenül várta az ellenzék a marosvásárhelyi igazságot, mintha az csak neki hozhatna előnyt, csak az ő gazdag választási anyagszertárát kellene, hogy gyarapítsa, és természetesen a kormány ellen. És az eredmény, melyet a legalaposabb, leggyorsabb és legreszrehatatlanabb vizsgálat kiderített, éppen nem volt vad a Széll-kabinet ellen, vagy éppen a szabad választást tisztelő ellenzéki képviselő gloriifikációja. S ha egy ellenzéki képviselő azt az egyhangúságot, melylyel a bizottság előadásait a kormányhoz intézte, az ő magán, természetesen teljesen elfogulatlan értesülési alapján kritikus kétkedéssel nézte s arra a nyilatkozatra merészkedett, hogy az egyhangúságot csak az egyes bizottsági tagokra gyakorolt nyomás által lehetett létrehozni: ugy ezt a bizonyítványt, melyet igazságszeretettől és férfias meggyőződés-szilárdságukról az illető ellenzéki képviselő állított ki, köszönje meg neki a két ellenzéki vizsgáló biztos. Mert a többi, a bizottság kétharmad többségét tevő tagra nem volt szükség nyomást gyakorolni annak megállapítása végett, hogy a kormányt és a szabadelvű-pírt választóit a legkevésbé sem lehet okolni ama veres eseményekért. Az eskü alatt kihallgatott tanúk vallomásából — pedig százharmacz négy tanút hallgattak ki — nem tudtak egyebet kivenni, mint hogy az ellenzéki választók teljesen zavartalanul gyakorolhatták választói jogukat, hogy a zsvajgás csak akkor kezdődött, midőn a szabadelvű választók kezdtek szavazni, hogy a csak a szabadelvű választókat bántalmazták, hurrogtak le, dobálták meg hóval és kövel, és hogy midőn esendőség a rakoncátlankodó tömeget vissza akarta szorítani, a csendőrök a törvényben szigorú pontossággal körülírt kényszerhelyzetbe jutottak s kénytelenek voltak fegyverüket használni. De csak ketten a nyolcz esendőr közül, ami azt bizonyítja, hogy nem parancsra löttek, mert különben mind a nyolcz esendőrnek kellett volna lönie. Ezek legfontosabb mozzanatai a tényállásnak és ha nyomásról lehet szó, azt az ellenzék lelkiismeretének kell éreznie.

Most a bíróság és a fegyelmi hatóság dolga az ügyben eljárni, melynek a város kapitányát már át is ad-

ták. Hogy ezt a tisztviselőt felfüggesztették, mert a választásra tett intézkedései nem voltak körültekintők, mert a választási terület ama részéről, hol előreláthatólag könnyen támadhattak surlódások és veszedelmek, távol volt, és csak hosszabb idő múlva, miután lövesek estek, jelent meg ott, — ez azt mutatja, hogy Széll Kálmán mily szigorúan jár el, mint el van szánya, hogy a többi választó-okat is szigorúan a jog, törvény és igazság szellemében fogja vezetni. De ez aztán neki is megadja azt a meg nem támadható jogot, hogy mindenkitől s mindenki számára követelje a választás szabadságát; mert ez a szabadság nem kizárólagos szabadalma az ellenzéknek. Ha a néppárt, mely ez alkalomból azzal akarta bizonyítani nemes szívet, hogy a kormánynak a hátramaradt árvákról való gyors gondoskodást ajánlotta, kik nem is léteznek, és Széll Kálmán eljárását limonádnak nevezte, míg ugyanilyen eljárást, ha az valaki ellen az ő soraiból irányul vala, igazi „erőszakkal beadott mérég“-nek nevezett volna, — ha a néppárt azt remélte, hogy a bizottság jelentéseiből ürügyet csiphethet jövő választási tulkapásokra, akkor nagyon tévedett. Pompás fogással csavarta ki Széll Kálmán a néppárt, de a többi, örökösen a választási szabadság megsértését panaszlók kezéből is a fegyvert, és a szemforgató lármázók ellen fordította. Oda kiáltotta nekik, hogy a politikai polgárság legbecesebb jogát nemcsak vesztegetéssel lehet megsemmisíteni, hanem mindenféle terrorizmus által is. A törvénynek egyik elcsavarását sem szabad tűrni, mindegyiket egyforma őszinteséggel kell megvetni, egyenlő szigorral büntetni. A szomorú ténybeli eredmény mellett a marosvásárhelyi választás tárgyában befejezett vizsgálatnak ez a felemelő erkölcsi eredménye.

Képviselői közgyűlés.

Nagy-Enyed r. t. város képviselőtestülete f. hó 18-án délelőtt 10 órakor kezdődő rendes közgyűlést tartott, melyen a következő pontok tárgyaltak:

1. Hódoló tudásul vétetett, hogy király Ó Felsege az új évben nyilvánított szerencsekívánatokért legfelsőbb köszönetének közlését elrendelte.

2. Alsófehér vm. törvényhatósága köszönetét fejezte ki a város közönségének a Nemzeti Szálloda és gyűlésterem átengedéséért.

3. A felemelt polgármesteri fizetést a vármegye törvényhatósága jóváhagyta.

4. A helybeli kir. járásbírósg f. é. ügybeosztása és munkarendje kihirdetett.

5., 6., 7., 8. pontok alatt jelentés tétetett az árva-pénztár s adópénztár szabályszerű megvizsgálásáról, a városi tisztai nyugdíjalap állásáról, a hazafias ünnepélyeket rendező bizottság megalakulásáról s a távollakó virilis képviselők megbízottairól.

9. A közgyűlés megalakította a közegészségügyi, közgazdasági és jogügyi, számvevő és közgazdasági bizottságokat.

10. A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara a városi képviselet megkeresése folytán a helybeli tanoucziskolának vizsgai jutalmakra 70 kor. segélyt ajánlott fel, mely köszönettel fogadtatott.

11. Gráf József malom-haszonbérrel kötött szerződést és benne az ő általa felajánlott készízető kezes biztosítékát elfogadta a közgyűlés.

12. pont alatt következett volna a polgármesteri jelentés tárgyalása; ez azonban, mivel a gy.-fehérvári nyomda a jelentéssel még nem készült el, most nem történet meg. A közgyűlés az erről való jelentést tudomásul vette s elhatározta, hogy kinyomatás után a jelentés kiosztatik és a következő gyűlés napirendjére tűzetik.

13. Nehai Veress Károly nevével vezetett 40 korona előleg, felhajthatatlanság miatt, töröltetik.

14. Király Jánosnak és Zalczyk Andrásnak közmunka-hátraleka elhalálozás miatt, Kovács Lajosé pedig 60 esztendőskora miatt töröltetik.

15. Luka Albert és társai malombérlőknek a haszonbér 14 napra eső részének leírásáért beadott kérésük a szerződés minden kétséget kizáró intézkedései miatt nem volt teljesíthető.

16. Szatmári Mózes fegyint. őparancsnok a szervezeti szabályrendelet feltételeinek megfelelően, a törzspolgárok sorába titkos szavazás egyhangu eredménye alapján felvétetik.

17. Pánczél Sándor városi írnök kérése folytán egy év alatt törlesztendő fizetési előlegképpen kap 80 koro-

TÁRCZA.

Márczius tizenötödike.

Ünnepi beszéd. Tartotta a városi polgárság ünnepén Fogarasi Albert.

Kedves Polgártársaim!

Tudom; látom szemetek tüzeből, kiolvasom arcotok nemes pirjából, hogy minnyájan tudjátok és érzitek: mi gyűjt minket össze ezen a szent napon, évről évre, s mi hozott ide most is.

Alig van köztetek egy is, aki már embernyi korba jutott, hogy ne tudna valamit mesélni azokról a csodás időről, amelyeknek ez a nap születésük napja vala.

Tud azokról még a gyermek is. Hiszen melyik magyar apa s anya nem mond el, ugy estenden, hozzá simuló gyermekének hol vig, hol szomorú történeteket a nagy idők szájáról szájra öröklődő legendáiból? S van-e, volna-e szabad, hogy legyen nagy Magyarországon olyan iskola, melynek ne ez legyen a legkedvesebb tárgya? Van e olyan magyar gyermek, aki ezt a leczkét meg nem tanulja?

Miért sovárogya hát lelkünk, hogy előálljon egy a sok közül s elmondja nekünk újra meg újra azt, amit már annyiszor hallottunk, amit talán ugy tudunk, mint az imádságot, ami a magyar ember szájában már imádsággá is magasztosult?

Hát az imádságot miért mondja el százszor meg százszor istenhez vágyódó lelkünk?

Hat a szívünkben szakadó búbajos dal zenéje miért ringat gyönyörbe, valahányszor fülünkbe cseng?

De hiszen nekünk itt a némán busongó Órhegy lábainál annyi szomorú, megrázó történetet beszélnek azok az idők apáink, anyáink gyászos romlásáról, gyáva ellenségnek alattomos árulásáról, egrekialtó öldöklésről, emberirtó pusztításról! . . .

Miért nem szorul el hát szívünk?

Miért nem fakad köny szemünkből?

Miért tölti meg ez a nap szívünket olyan csodás, olyan édesbus örömmel, lelkesedéssel, hogy még ellenségünket is keblünkre tudnók ölelni?

Megtudjátok ti ezt, ha arra gondoltok, ami a nagy idők nemzedékének lelkében élt: mit tesz elveszteni, mit tesz megmenteni azt, ami nélkül a magyar nem élhet: a szabadságot, a hazát? . . .

elveszteni vagy megmenteni vele és benne mindent, mit az ősapák szent örökségül hagytak ránk;

idegenbe jutni azon a földön, melyet vérrel szereztünk s vérünk özönével tartottunk meg ezer éven át;

szolga módra meghunyaszkodni ott, ahol isten, ember, világ minket hívott el mind a magunk, mind a velünk együtt lakó testvérek javának munkálására, emberi hivatásának betöltésére?

Ilyen hivatás királyi nemzethez illik. Ennek megmentéséért hullott a magyarnak annyi vére, amennyi lemosná egy világrész bűneit. Ezért édes nekünk meg a gyász, szenvedés, pusztulás emlékezte is.

Ez a nagy, isteni gondolat az, mely a rosszat is jóra fordítja s valóságában az ellenségeket is egymás keblére hajtja.

Reg volt. Félszázal is több éve annak, hogy ébredő nemzetünk egész testében megrázkodott, széttörte bilincseit s fülébe kiáltotta az ámuló világnak, hogy nem halt meg, hogy még él benne az ezer év viharai-ban edzett öserő, hogy hivatásáért élni, s ha kell, halni is tud.

De hát mik is voltak azok a bilincsek? . . .

A legsúlyosabb az volt, hogy a nemzet nem lehetett ura önmagának, nem intézhette a maga sorsát isten

után, hanem hivatlan és idegen kéz gátolta legneme-sebb törekvéseiben.

Ebből folyt a többi.

Megnyűgözték lelkiismerete szabadságát. Nem volt szabad kimondania, világgá bocsátania, a sajtó útján, azt, amit gondolt.

Sulyos vádként nyomta lelkét régóta az a tudat, hogy a haza millió meg millió szülöttje már születésekor elvesztette istentől öröklött jogait:

hogy istenét, hazáját lelke sugalata szerint imádjá, szeresse;

hogy szabad polgár s ne röghöz kötött szolgál-gyen ő is azon a földön, melyen született, melyet vé-res verejtékével művelt;

hogy legyen neki is hazája, édes otthona;

hogy a közös édes anya kebelén ne urának, hanem testvéreinek mondhatta azt, aki vele egy vérből született.

El kellett tűnnie, meg kellett semmisülnie mindennek, ami a nagy, az egységes magyar nemzet megalakulását oly sokáig akadályozta:

hogy a néhány százezer helyett egyszerre 15 millió magyar polgár emelje fel tiltó szavát az idegen kéz nyomása ellen;

hogy a hazának minden gyermeke egyenlő jogok szerint részesüljön annak áldásaiban, de terheiben is; hogy keljen fel, ha kell, mint egy ember annak védel-mére, ami mindeniknek egyaránt drága.

Ne engedje munkájának gyümölcsét más ország javára!

Földjei, hegyei neki teremjenek! Folyói neki adják a halat, bányái az érczet!

Pénzét, vérét tartsa meg magának!

A nemzet legdrágább kincse: ifjusága, katonája az istenen kívül csak hazája, nemzete szabadságára, al-

nát; s egyszersmind kimondatik, hogy addig, míg a szabályrendelet e kérdésben végérvényesen nem intézkedik, minden előlegre vonatkozó kérés a közgyűlés elé terjesztendő.

18. Özv. Veres Jánosné újból való férjhezmenetele folytán nyugdíj-gényét elvesztvén, a nyugdíj-szabályzat értelmében egy negyed évi nyugdíj-összeget kap végkielégítésül.

19. A városi tanács előterjesztése alapján Sass Albert ellenőrnek 200, Székely Ferencz adótisztnek 100 korona jutalomdíj állapították meg. Az elsőnek évi rendes fizetése 1100 korona, a másodiké 960 korona; nagyobb fizetését azonban, bár megérdemelnék, a szabályrendelet változtatása előtt nem kaphatnak; a közgyűlés tehát ezen rendkívüli módon gondoskodott munkásságuk jutalmazásáról.

20. A nemrégiben megválasztott városi állatorvos állásáról lemondván, mivel az állatorvos-jelöltek csekély száma miatt az állás betöltésére gondolni sem lehet, a hatósági állatorvosi teendőket végzésével Török György áll. állatorvos bizatik meg, ki e tisztet, ha a miniszter engedélyezni fogja, az állategészségügyi szemle-díjak fejében fogja teljesíteni.

21. A városi fürdő, hozzátartozó lakóház és kert három évre való bérbeadásának feltételei, a regiektől némi helyes eltéréssel, megállapítottak.

22. A ménlovas-istálló kertjének, a patakfői fűzesnek, a hosszubeli utnak s a bükköslaposi legelőnek bérbeadására vonatkozó árverési feltételek megállapítottak, az első 40 koronában, a második 100 kor., a harmadik 20 kor., a negyedik 304 koronában.

23. A város tisztasága és egészséges levegője érdekében nagy haladást jelent a tanács előterjesztése új separtetési terv ügyében. Ezen terv értelmében a városnak nincs egy utcája, mely, ha legtrikábban is legalább havonként egyszer tisztogatás alá nem kerül. A város közepét pedig hetenként kétszer fogják a terv szerint seperni, még pedig nem a déli órákban: a járókelők tüdejének veszedelmes ostromlására, mint eddig történt, hanem az esti és kora reggeli órákban. A tisztogatás árjeltesen fog kiadni a legjutányosabb és legtöbb garanciát nyújtó vállalkozónak.

24. A város tulajdonát képező szállások és üzlethelyiségek haszonbérbe adtak a következő eredménnyel: Főter 34. sz. üzlethelyiség Réderberger Gyulának 240 koronáért, ugyanott lakás a földszinten Folbert Tamásnak 200 koronáért, emeleti lakás Dömök Erzsébetnek 440 koronáért, másik emeleti lakás Reinhold Olivérnek 920 koronáért. Főter 38. sz. takarékpénztárnak 700 koronáért, üzlethelyiség Glück testvéreknek 560 koronáért, másik üzlethelyiség Aczel Lajosnak 360 koronáért, városház alatti pincze dr. Bocz Józsefnek 45 koronáért, Főter 7. sz. Székelyhid Jánosnak 800 koronáért, ugyanott pinczehelyiség Winkler Jánosnak 44 koronáért, Magyar-utca 6. sz. emelete Fűzi Katinkának 362 koronáért, ugyanott üzlethelyiség és lakás Grünfeld Dávidnak 800 koronáért. Főter 34. sz. emelet özv. Kovács Gyulánának 971 koronáért. A többiekre az árverésen jelentkező nem akadt; azóta azonban a kiáltási áron kiadattak.

25. A baromvásár-téren levő sátor, mely Veress

Sándor 320 korona hátrálék-tartozása fejében maradt a városra, enadatott szabályszerű árverésen Székely K. Jánosnak 132 koronáért.

26. A tárgysorozat végén volt a gyűlés két legerdekesebb tárgya, melyek mindegyike nevezetes és rég óhajtott fejlődést jelez s melyek élénk vitára adtak alkalmat. Egyik a Nemzeti Szállodánál foganatosítandó nagyobb szabású javítási munkálatok felett indult meg. A város ezen épülete tényleg nagyon rossz karban van: istállója dűlőfőiben, szobái lakhatatlanok, nagyterme csúraek inkább látszik, mint bálteremnek s e mellett mindenekfelett tűzveszélyes. Ebben az állapotában nem csak nem méltó a város vagyoni állapotához s intelligens közönséghez, de nem is értékesíthető. Körülbelül 5000 koronára megy a munkálatok költségvetése, mely bizonyosan jól jövedelmező befektetésnek fog bizonyulni. A felhatalmazás a tanács számára megadatott.

27. Tanulságosan szép vita indult meg a tanács azon előterjesztése felett, hogy a kovács- és lakatos-ipartársulat a tagok kevés létszáma miatt miniszteri rendelettel feloszlatatván, bástyák megvételük s ezzel kapcsolatban elvi határozat hozassék, hogy a bástyák s alkalom szerint a külső épületektől megmentendő várfalak mint történelmi emlékek fenntartassanak, vagy lebontassanak. Már maga a tanács gondosan kidolgozott szép javaslata minden oldalról megvilágította a fontos kérdést; majd a felszólalók is megkapatva a tárgy szépsége és nagy jelentősége által, egyik kegyeletes melegséggel szolt azon falakról, melyek városunk közönségének a multban sokszor menedeket nyújtottak; másik nem kevesebb lelkesedéssel a köztisztaságot, közegészséget és városrendezést hangoztatta, melynek éppen a város közepén legfőbb akadályát a vár nyirkos, rendetlen s egészségtelen területe képezi. Fölmerült a vár körül levő telkek tulajdonosával, a két prof. egyházzal való előleges érintkezés és megegyezés szükségessége is. Végre hosszú és érdekes vita után, az ebédre sűrűtől delutáni órák közeledtek, abban állapotott meg a közgyűlés, hogy a kérdés minden oldalról való előkészítése vegett bizottságot küld ki, mely a várfalak és bástyák jövő sorsáról egységes tervet készítsen és terjesszen a képviselői közgyűlés elé.

28—30. Még a házi, arvai és alapítványi pénztárról és a f. évi közmunkáról szóló jelentés és tervezet fogadtatott el; névszerinti szavazással megvétellett a ref. egyház tulajdonát képező 1759 hr. sz. fekvőség; és 8 polgári föld-nyil- osztatott ki titkos szavazással Fülöp György, Debreczeni Károly, Graf Gusztáv, Pásztori Elek, Nagy Sándor, Acs Ferencz, Vecsei József, Dombrovski Károly között.

Ezzel a gyűlés déli egy órákor véget ért. A gyűlés tárgyai gondosan elő lévén készítve, a tárgyalás példás rendben folyt. A gyűlés tagjain az a jól eső érzés és meggyugvás áradt el, hogy városunk ügyeinek vezetése erélyes és tapasztalt kezekben van.

Vegyes hírek.

— **A Sport-egyesület** f. hó 17-én déli 11 órákor tartotta meg Zeyk Dániel főispán elnöklété alatt rendes

évi közgyűlését. Az egyesület tagjai kevés számban jelentek meg, bár a közgyűlés már egy alkalommal a tagok részvétele miatt elhalasztott. A gyűlésnek legérdekesebb tárgyai voltak: a választmányok a mult év életéről s eredményeiről való beszámolója a titkári jelentésben s a zárszámadásban és a tisztújítás. Legjobb virágzott a jelentés szerint az egyesület két pályáján a tennis-játék, melynek mind nagyobb számban és kedvvel hódol női közönségünk. Kívánatos, hogy a város legkiecsőbb helyén levő pályák továbbra is virágzó játékkedv színterei legyenek. Az egyesület mindent megtesz, ami csekély anyagi erejétől telik, ennek a fokozására. A tagok közül többen a vivás sportjában is gyakoroltak magukat; kár, hogy nyilvános versenyen nem volt alkalmuk az elért szép eredményt bemutatni, ami bizonyára lelkesítőleg hatna a vállalkozóbb szelleműkre. A korcsolyázó-sport híveinek is volt alkalmuk a nagy fáradsággal és költséggel készített jégpályát használni. Itt azonban kénytelenek vagyunk bevallani, hogy a korcsolya-térnek haláttan és javíthatatlan természete miatt egyáltalában nem volt arányban az eredmény a ráfordított fáradsággal és költséggel. Az a szomorú tény, hogy a mult télnél alkalmasabbat a korcsolyázásra már egy évtized óta nem értünk; s mégis, a területnek természetes és mesterséges mizeriái miatt alig két hétig volt a micsodás jégünk. Mihelyt az egyesület vagyoni ereje engedi, első kötelessége lesz a jégpálya használhatóságáról gondoskodni. Legkevesebé virágzott a tornázás. A nélkül, hogy itt ennek okait fejtegetnők reméljük, hogy ez a sportnem is meg-elénkül a következő őszi sasonban. A zárszámadás és költségvetés letárgyalása után következett a tisztújítás. Elnök: Zeyk Dániel főispán; alelnökök: Lázár István és Varró László; titkár: Bodrog János; pénztáros: Cimer Ákos; ellenőr: Kövér János; gazda: dr. Gyarmati Ernő; orvos: dr. Reich Béla. Majd a választmány alakított meg az elnök javaslata alapján. A mult évben megállapított tagdíj további egy évre érvényben hagyott. Dr. Jenei Eleknek, ki gyenge egészsége és nagy elfoglaltsága miatt nem volt rábírható az elnöki tiszt további viseletére, és Hollós Istvánnak, az egyesület pénztárosának, ki városunkból eltávozott, buzgó működésükért elismerés határozatott. Ajánljuk e törekvő s nagyon fontos egészségi és társadalmi cselokat szolgáló egyesületet közönségünk meleg pártolásába.

— **Abrudbánya** városnak a belső viszalykodások folytán három felé is széttagolt magyarsága szintén megünnepelte az 1848. év márczius idusát. A polgári kör plakátok útján hívta meg a közönséget a nevezetes évforduló megünneplésére mely a „Detonata“ szálló dísztermében a következő műsorrall folyt le: 1. „Nyitány“, előadja Haza Gyucz zenekara. 2. „Hymnus“, éneklő a vegyes kör. 3. Felolvasás, tartja Malenszky Károly ur. 4. Népdal-egyveleg éneklő a vegyes dalkör. 5. „Márczius 15“, Petőfi Sándortól, szavalja Gart Irén k. a. 6. „Kurucz ábránd“, összeállította és hegedű zenekísérettel előadja Veres István ur. 7. „Mi a haza?“ Ábrányi Emiltől, szavalja Boér Panna k. a. 8. „Fóthi dal“, éneklő a vegyes dalkör. 9. „Talpra magyar“, szavalja Husznai Géza ur. 10. „Szózat“, éneklő a közönség zene-kísérettel. Kiemelkedő pontja volt az estélynek Malenszky ur fel-

kotmányára esküdjék! s ne szolgáljon idegenben idegen érdeket!

Hűségese fiait ne szynlődjének senyvesztő börtönben azért, mert hazájok boldogságát jobban szerették, mint a szolgálai meghunyaszkodás cifra jármát!

Legyen együtt a magyar korona alatt mind az a föld, melyet ezer évvel ezelőtt és azután magyar kar, magyar vérré szerzett és tartott meg!

Legyen a magyarnak csak egy hazája, egy országa! ne ossza meg drága erejét!

Nos, kedves polgártársaim! Ezt kívánta akkor, azokban a nagy időkben minden igaz magyar ember. Ez lelkesítette a századnak parancsoló, milliókkal bíró nagyurat és a szolgáorban élő szegény jobbágyot.

Nem volt ez több, mint mikor az apa azt ohajtja, hogy legyen neki szabad minden gyermekét egyenlően szeretni és boldogítani; hogy ne vegyék el tőle fáradságának, nehéz munkájának gyümölcsét, becsületes szerzeményét, anivel ezt a célját, vágyát isten jóvoltából teljesítheti. Aztán gyermekeihez szól, őket is kéri, hogy ők és egymást szeressék, segítsék ugy, mint jó gyermekekhez, mint édes testvérekhez illik.

Ismertek-e ennél szebb és nemesebb kötelességet?

Ezt a kötelességet kellett akkor teljesíteni a nemzet nagy családjában, ahol, fájdalom, rossz gyermekek is akadtak.

Mi most maradunk a jó gyermekeknél! azoknál akik megértették, át is érezték azt, ami a nagy család boldoggá teheti.

Egyik helyen tanácskoztak a család böles, nagy fiait, kik a jeleut nem akarták elszakítani a multtól, s a jövőnek a jelenben akartak biztos alapot teremteni, de

czeljok valóításáért örömet áldoztak mindent, amit nekik mult és jelen együtt adott.

Ott volt Széchenyi, kinek nagy lelke meglátta, megkereste nemzetének leggyengébb, legsebhetőbb oldalait; azoknak erősítésével, gyógyításával akarta a jelent hatalmas, szilárd alappá alkotni a jövő számára. Neki anyagi és szellemi javakban annyira erős, izmos nemzet kellett, hogy az minden nagyobb rázkodás nélkül csupán hatalmának súlyával is lerázhassa magáról az idegen kez bénító nyúgeit. Ő a multat is jeleenne akarta tenni, előbb századok mulasztását pótolni, hogy megkapja a biztos fejlődés zálogát.

És ott volt Kossuth. Ő is azt akarta, amit Széchenyi. Csakhogy az ő lelke a multat, jelent és jövőt egyszerre vette magába. Láttá, hogy ami a multban állandó akadály volt, még nagyobb lehet a jövőben, ha le nem rázzuk idejében. Ő a sebek gyógyulását éppen a sebet ütő kéz eltávolításával reménylette. Le akarta venni a nemzet kezéről az idegen hatalom századokon át ráfacsarodott nyúgeit; biztosítani akarta számára a nemzetalkotó, szabadságvédő tényezők teljes függetlenségét idegen hatalmi érdekek beavatkozásától. Ugyanakkor ki akarta küszöbölni a nemzet testéből a legveszedelmesebb kóranyagot, azt, ami az egyenlőség és testvériség valóulását, az egységes, nagy nemzet megalakulását akadályozta. Multba és jövőbe látó lélekkel vallotta, hogy a magyar többé nem késhetik, nem váihat; már is igen sokat várt. Tennie kell, vagy örökre elkésett. Itt találkozott ő a költő lelkével: „Itt az idő! Most vagy soha!“

Óriási munka volt mindakettő.

Az egyik kiráutotta nemzetét az elmaradottság száza-

dos utvesztőjéből. Kezenfogva vezette az ígélet földje felé, arra az utra, melyen a művelt világ sorompói közé léphet.

A másik a nemzetet adta vissza önmagának s a hazát a nemzetnek; megmutatta neki az ígéletnek azt a földjét, ahol az ősapák „szabadon éltek, haltak.“

Ezt a munkát látják az utódok a 48-diki törvényekben, melyek nélkül a kor s a fejlődő eszmék hatalma a magyar alkotmányt rég elsöpörte volna a föld színéről. Azokban a magyar nem új jogokat szerzett, csak a régtől fogva meglevőket tisztázta és erősítette meg. A jogait jól ismerő nemzet önzéretes nyilatkozata volt ez az alkotás. Azt a törvénykönyvet nem a revolutio szülte.* Ez a Kossuth munkája volt. Deák Ferencz szerint „művének ez a része fennmarad s fenn fog maradni, míg nemzetünk el s országunk áll; s ahhoz a nemzet emléke és hátlája lesz mindig csatolva.“**

Deák Ferencz mondotta ezt, kit a gondviselés megörzött arra az időre, mikor a hosszú s súlyos elnyomatás után újra ébredő nemzetet éppen ezen törvények alapján kellett visszahelyezni ősi jogaiba.

Nem említem, hiszen nem is említhetném meg mind a nagyokat, kik akkor a magyarnak vezérlő apostolai, a nemzeti ügynek rettenthetetlen örüllői voltak a nagy tanácsban, az országgyűlésben.

Amit a nagy család nagy fiait megalkottak: az tiszta, nemes lelkők sugalata, bölcsességök remek műve volt. De hol volt az élet? hol a meglevenítő erő? . . .

Ott volt a kisebbek tanácsában. Ott volt az ifjuság a nép teremő lelkesedésében, ahol egynek ajkára száz-

* A magy. nemz. tört. X. köt. 68. l. ** U. o.

olvasása, mely a hazafiságnak himnusa volt. A Veres István betanításában előadott énekszámok is köztetszésben részesültek. — A „Magyar kaszinó” e hó 16-án énekel, zenével, szavalattal és felolvasással külön rendezett ünnepélyt e nagy nap emlékére. Szeretnők tudni, hogy nem szobben sikerült volna-e ez a nap együtt ünnepelve? Hisz talán ez a nap a jogegyenlőség napja s legkedvesebb ünnepünk, amelyért érdemes volna bár csak egy napig, ha tovább nem lehet, a szép eszmékhez méltó testvériségben élni?

— A nagyenyedi kereskedő-ifjúság bálja.

Mult számunkban megemlékeztünk ezen jól sikerült, csinosan rendezett mulatságról, jelenleg pedig a következő szimadás közlésére kerettünk fel. Jegyek árából bejött 207 korona, felülfizetésekből 212 kor. 60 fillér, összes bevétel 419 kor. 60 fill., kiadás 289 kor. 40 fill., tiszta jövedelem 130 korona 20 fillér, mely összeg az alap javára takarékpénztárba helyeztetett. — Felülfizettek a következő urnók és urak: ifj. Winkler János 25 koronát, Földes Ede 19 kor. 60 fillért, Cerner J. József, Graef János, Fenichel Jakab, Harmath Miklós, Korbuly Balint, Lázár Adolf, Lázár Károly, Székelyhid János, Tangel József 10—10 koronát, Fesztinger David, Seidel József 8—8 koronát, Grünfeld David, Vajda Mari 6—6 koronát, Bogdan Lajos, Maksay Gabor, Vajda József 5—5 koronát, id. Graef János 4 koronát, Fürst Lajos, dr. Garda Kálmán, Herczeg Géza 3—3 koronát, Albrechtovich Antalné, Gut József (Bécs), Lucze István, Koncsak Albertné (M.-Bagó), Korbuly Kristóf, Pánczél Károly, Weiss József (Bécs), Weiss Lajos (Mogyoró) 2—2 koronát, Nagyenyedi iparos ifjak önképzőkör 2 koronát, Albrechtovich Antal, Gergelyi István, Lázár József, Szöllősi Aladár 1—1 koronát. Fogadják a r. b. hálás köszönetét, ugyszintén a mulatságon résztvett többi kedves vendégeink, valamint mindazok kik megjelenésükkel, adományaikkal, tárgyak kikölcsönözésével estélyünk sikerét elősegíteni szívesek voltak. A rendező bizottság.

— A magyar luczerna diadala.

Végre valahára az új század kezdetén akadt egy magkereskedő aki a magyar luczernamagot árjegyzékében a legelső helyre tette, míg ellenben azt is kijelenté, hogy francia luczernamagot egyáltalán nem tart, mivel Magyarországnak, mint luczernamagot termelő államnak, nincs szüksége francia importra. No hát ez nagyon helyes és örvendetes jelenség, bár a többi magkereskedő czégek is így gondolkoznának s a gazdaközönség is belátná azt, hogy nem föltétlenül szükséges mindent Franciaországból importálni. Azt hiszem, hogy Haldek Ignác fővárosi magkereskedő nagyon hasznos dolgot végzett akkor, mikor első helyre a magyar luczernamagot tette, a francia magot pedig teljesen mellőzte a fönt említett hazafias indokolás mellett. De hát, tekintetbe véve azt, hogy mily borzasztó sok pénzt adunk ki külföldi magvakért, melyeket itt helyben is termelhetnénk, sőt e tekintetben kivételünk is fellendülne, nagyon helyesen cselekednének a többi magkereskedő czégek is, ha Haldek Ignác ur nyomdokain járnának.

— **Montagne-rozs.** Ismeretes dolog, hogy a rozs az összes gabonafélék közül a leghamarább fajtázik el. Valfajai nem igen vannak, közöttük az első helyre

allitható a még mindig nem eléggé elterjedt Montagne-rozs. A Montagne-rozsot az óvári akadémia gazdasága nagyban cultiválja a legjobb eredményel; Óvárról elterjedt az egész kis magyar alföldön, hol a kedvezőtlen, személyes klimatikus viszonyok között a Montagne-rozs bizonyult a legjobbnak. Számos összehasonlító kísérlet tanúsága szerint hasonló és mivelési talajviszonyok között a Montagne-rozs ad a legnagyobb termést. Megbirkosolási képessége nagy, szalmája hosszú és erős, úgy hogy megdülés sohasem, vagy igen ritkán fordul csak elő; kalaszai feltűnően nagyok. — Átlag 14—15 czm. hosszúak, de nem ritkaság, ha 18—20 czm.-re is megnő. A Montagne-rozsot csak úgy kell művelni, mint a többi rozsot; szeptember elején vetik, katasztrális holdanként elegendő 120 liter. Tulságosan sovány talajba azonban kár vetni Montagne-rozsot, mert ez a trágyát igen meghálálja, nagy termést ad és a megdüléssel nem fenyeget. Épp ezért a buzaföldre zánt istállótrágyát inkább adjuk a Montagne-rozs alá, csak arra legyünk tekintettel, hogy a trágya ne a vetőszántással kerüljön a talajba, hanem korábban, mert az egészen nyers trágya artalmára van a rozsok, bármily sovány is legyen a talaj. Jó erőben lévő, jól cultivált talajon azonban nem czelszerű a rozsot friss trágyába vetni, mert sok lesz a szalma a szentermés rovására. Ilyen esetben nélkülözhetetlenek tartuk a foszfortrágyákat amik a tulságos nitrogén hatását jobban érvényesítik az által, hogy a magképzést tökéletesebbé fejlesztik. A Montagne-rozs Péter-Pálra bizton aratható és holdanként az óvári tíz éves átlag után 15—16 hl-ter termés remélhető. 1881-ben 17 hold 29 liter szemet és 23 mm. 28 kg. szalmát adott Magyar-Óvárott. Zöldtakarmány termelésre a Montagne-rozsot őszi bab vagy őszi borsóval keverve vetik és pedig egy holdra 0.60 hl. babot, borsót. A Montagne-rozs feltűnő gyorsan nő, ápril végén etethető és kiváló nagy termést adhat.

— **A mór stílus.** Jeruzsálemben áll egy nagy mecset, Omar mecsetje. Színes, építésben dús, gazdag, határozott épület, melynek barnás kupolája élesen világlik ki a keleti kék égből. Ablakain sűrű aranyács, teteje töredezik, oszlopai repedeznek. E szomorú népfaj temploma, Omar mecsetje ez. Az iszlám ragyogó vallásának színes, ragyogó emblema. Annak a keleti építésznek a szeszélyes virága ez, amely bejutott hozzánk a nyugatra is, abba a regényes országba, amelynek szegény múltját három nagy történelmi emlék aranyozza meg: Columbus és Don Juan neve és a mór aranyos legendái. Varázslatos legendái annak a csodálatos kornak, amikor a Pyrenéek forró országában kinyílt a keleti művészet virága. Mikor épült az Alhambra tündérműveivel, tündérpalotáival, 12 orozslános kútjával és mikor ott jártak a paloták lépcsőin a szép mór vítezék, a kert delyzaki árnyában ölelkeztek fátyolos szép hajdonokkal. Ezek az emberek hozták magukkal az utczavilágítást is, ami addig Európában ismeretlen volt éppúgy mint a fehérműváltás. Ez a stílus, amely ma is Európának legművészeibb, legsodálatosabb építményeit adta, ma már a Keleten hervadóban van, pedig, hogy mily gyönyörű alkotásokat hozott valaha létre, azt — ha semmi más nem mutatná is — mutatja az

Omar mecsetje, amely alaprajzát tekintve versenyez a görög épületekkel, amelyek főkiválósága az elrendezés világos volta. Aki egy görög házra messziről rátekinthet, láthatja egész berendezését. Ilyenek ezek a keleti templomok is. Omar templomának gyönyörű, színes reprodukcióját találni a Nagy Képes Világtörténet 95. füzetében, mely a 96. füzetével együtt most magyar el a sajtót. Az egész vállalat tizenkét kötetből fog állani, szerkesztője dr. Marczali Henrik egyetemi tanár, akadémikus. A IV. kötetet dr. Borovszky Samu akadémikus, jónévi történetíró írja dr. Goldziher Ignác európai hírvonalistánk társaságában. Az V. kötetet dr. Mika Sándor írta a legújabb kutatások nyomán. Egy kötet ára diszkótésben 16 kor., kapható füzetekenként (a 60 fill.) és havi részletfizetésre is a kiadó társulatnál, Révai Testvérek Irod. Intézet Részvénytársaságánál, Budapest, VIII., Üllői-ut 18. szám.

— **Magyar Bazár.** Ezt a legrégebbi, legjobb divatlapot Wohl Janka szerkeszti és az Athenaeum r. t. adja ki. A „Magyar Bazár” az egyetlen magyar divatlap, mely havonként négyszer jelenik meg mindig bő divatrésszel, gyönyörű színes divatképpel és illusztrált szépirodalmi melléklettel. A „Magyar Bazár” borítékján annyi tudnivalót közöl a társaságból, háztartásból, regényt, amennyit egyetlenegy sem a hazai divatlapok közül; a „Magyar Bazár” előfizetési ára 1/4 évre 4 korona. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal: Budapest, Kerepesi-ut 54.

— **Háztartás.** Kürthy Emilné szerkesztésében és az Athenaeum r. t. kiadásában havonként 3-szor megjelenő „Háztartás” a magyar gazdaságunknak egyetlen magyar lapja, mely a háztartás minden ágában utbagazigatást ad, helyyél-közzel képekkel magyarázva. A „Háztartás” bő szépirodalmi részét irodalmunk legkiválóbb művelői szerkesztik. Költemények, elbeszélések a legjobb írók tollából élénkítik a „Háztartás” tartalmát, és ami szintén igen nagy érdeklődésre számít: a divat is szóhoz jut irásban és képen ennek a maga nemében egyetlen lapnak a hasábjain. A „Háztartás” gyönyörű színes borítékban jelenik meg és előfizetési ára 1/4 évre 4 korona. Mutatványszámot küld ingyen a kiadóhivatal: Budapest, Kerepesi-ut 54.

— **Kis Lap.** Több mint negyed évszázad óta gyönyörködteti a „Kis Lap” című képes gyermekújság Magyarországot apró olvasó közönséget. Hétről hétre mint szívesen látott vendég kopogtat be a magyar családok hájlekába, ahol vidám, gondatlan gyermekek repeső szívvel várják, ujjongva köszöntik es találgatják, vajjon micsoda szépet, kedveset hoz magával a „Kis Lap” legújabb száma. A „Kis Lap” gyönyörű tartalmához kepest díszes kiállításban jelenik meg, mindazonáltal ára oly csekélyre van szabva, hogy mindenki könnyen megszerezheti gyermekének. A „Kis Lap” az egyetlen magyar gyermekújság, melyet a vallás- és közoktatásügyi magy. kir. miniszterium az elemi népiskolák tanuló ifjúságának ajánlott. Előfizetési ára 1/4 évenként 2 korona. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal: Budapest, Kerepesi-ut 54.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

ezek szíve adja a szót, ahol egynek szava százezreket egyesít, egy érzelemben, ahol senki sem kérdi társ véleményét, mert egyszerre, együtt és egyet érez és gondol mindenik.

Ez volt a feltámadás és az élet. Ez volt a magyarok istene, kinek fejből a nemzet legerősebb fegyvereivel ugrott ki a 12 pont.

Ez adta Petőfi ajkaira a legszebb és leghatalmasabb nemzeti esküvést.

Ez volt a Hadur lelke, mely mint földrengető mennydörgés rázta meg a hazát, mint cikázó villám zuzta össze a bilincseket.

Ennél szebb, magaszosabb jelenetet nem látott a nagy Duna, az ós Gellérthegy, a hármás halom ezer év óta.

A szabad sajtó első terméke: a Tizenkét pont és a Nemzeti dal óriás turulmadárként szuhogtatta szárnyait és repült mindenfelé a lelkesedés teremtő, nagy csatájában.

Nem folyt ott vér, nem csattogott az öldöklő fegyver, nem döngött az emberirtó ágyú; de nagyobb csatát, fényesebb diadalt nem nyert a magyar a honfoglalás óta.

Megnyerte 24 óra alatt, békésen, törvényes uton.

Az ősök megszerezték, az utódok váltakozó nemzedékei megtartották a hazát;

a márczius 15-diki nép és ifjúság megváltotta a nemzet millióit, bevette annak kebelebe a haza minden gyermekét, még a rosszakat is. Azon naptól fogva nem urok, hanem testvérek akart lenni az István koronája alatt élő társnemzetiségeknek.

Megújította a vérszerződést a szabadság, egyenlőség és testvériség nevében.

Testvéri jobbát nyújtotta még azoknak is, akik bilin-

cseit kovácsolták; testvérisülni akart velök az alkotmány áldásában.

Igy lehelt a nép, az ifjúság lelke éltető erőt a 48-iki törvényekbe.

Ez az erő hatott a nemzet királyának szívére, hogy szentesítse azokat.

* * *

A törvények éltek. A nemzet is élni akart velök.

Ez volt veszedelme.

Még hátra volt egy tanács: a rossz gyermekek, hűtlen testvérek tanácsa.

Ez véres keresztelőt készített az ujszülött számára. Vak dühvel támadtak a jöltéző kézre. Vérért szomjuhozták annak, aki őket keblére ölelte.

Bécsnek sem esett jól, hogy a jó magyarok olyan hűségesen megtartják a szentesített törvényeket. Inkább szerette volna, ha megszegik.

Mi következett azután? . . .

Minnyájan tudjátok.

A márczius 15-iki szellem nem hagyta el a magyart a véres keresztelő legborzasztóbb tusáiban sem.

A márcziusi napok nagyjai s a nép fainak ezrei együtt jártak a diadalmas csatákon, együtt haltak meg, ha kellett, a haza szent nevével ajkukon.

Ott lehelt ki szabadságért, nemzetéért rajongó lelkét a „Talpra magyar” költője is. Porai talán szét-szóródtak, de minden parányi részök hirdeti márczius 15-ikét.

Az északi óriás kicsavarta a diadalmas fegyvert a hősök kezéből szolgáló-seregének százezreivel, de a márczius 15-iki szellemet nem tudta megölni sem ő, sem megvert szövetségese.

Élt és munkált az az élnyomatás sötét korszakában is. Benne volt a magyarnak reggeli és estéli imájában. Benne volt a bitófára hurczolt hősök és vértanúk néma fájdalmában, amikor fejedelmi daczczal mérte végig gyáva bakóit.

Halhatatlan ereje lassankint megtörte a sötétséget; elűzte a nemzet kebeléről az ármány és erőszak gonosz szellemeit, mignem 1867-ben ismét felhozta a szabadság napját, új életre támasztotta az elkobzott nemzeti jogokat.

Azóta áldó melegével s fényével ragyog ránk. Csak foltjai hoznak olykor dermesztő hideget. E foltokban tanyázik a hűtlen, rossz testvérek okatlan gyűlölködése s a teljes nemzeti szabadság minden titkos és nyílt ellensége.

De bizunk hazánk és nemzetünk gondviselő Istenében; megjelennek lelkünk előtt az ő csodás megnyilatkozásai az ezer év legválságosabb pillanataiban.

Törhetetlen hittel valljuk, hogy a márczius 15-iki szellem isteni hatalma beborítja, eltünteti e foltokat is.

Ápoljuk hát e szellemet, kedves polgártársaim, mindig és mindenütt! Ez édesítse örömeiket, enyhítse meg bánatunkat!

Ápoljuk a társadalomban, otthon a családban, benn az iskolában. Vegyük be, ha kell, imádságunkba is.

Amig ez él s mi benne élünk: addig a magyarnak napja fennragyog.

Ez vezet el ahhoz a roppant oltárhoz, mely fölött az egységes magyar nemzet fiai és leányai egy hazáért, egy atyáért gyújtják meg honszerelmük égő áldozatát; amikor a nemzet szerető atyja is lelkebe fogadja márczius 15-ikét.

Sz. 2817.
1899. tkvi.

Hirdetmény.

Alsó-Orbó, Diód, Mindszent és Tövis községek telekkönyvei birtokszabályozás folytán átalakítottak és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. XXIX., az 1889. évi XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t.-cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. törvényekben szabályozott eljárás a telekkönyvi helyes bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, akik az 1886. XXIX. t.-cz. 15. és 17. §-ai alapján, ide értve a §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-ában és az 1891. XVI. törvények 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítései is, valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. § és az 1891. XVI. t.-cz. 15. § b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. évi XXXIX. t.-cz. 22. §. alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket hat hónap alatt, vagyis az **1901. évi szeptember 20-ik** napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mivel az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2. Hogy mindazok, akik az 1886. évi XXIX. t.-cz. 16. és 18. §-ának eseteiben, ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítései is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellenmondással élni kívánnak, irásbeli ellenmondásukat hat hónap alatt, vagyis az **1901. évi szeptember 20-ik** napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellenmondásuk többé figyelembe vételre nem fog.

3. Hogy mindazok, akik a telekkönyvek átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nem különben azok, akik az 1. és 2. pontban körülírt esetekben kívül az 1892. évi XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. évi XXXVIII. törvények 16-ik §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felhívjuk azokat a tulajdonosokat, hogy az érdekeiket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1901. évi**

szeptember hó 20-ik napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azokat a feleket, akik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyeden, 1900. évi augusztus hó 31-én.

Dr. Ács Jenő,
kir. aljbíró.

3407 1-3

Sz. 4291 1900.
tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagyenyedi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Jeney Elek ügyvéd által képviselt nagyenyedi ev. ref. Bethlen-fő iskola végrehajtónak Bursz Pável ezelnai és Dávid Jozsef igenpataki lakosok végrehajtást szenvedők elleni 200 korona tőke és járuléka iránti végrehajtási ügyében a Bursz Pável végrehajtást szenvedőnek a ezelnai 125 sz. tjkben A + 1 rend 262, 263 hr. sz. ingatlanra 330 korona, 2514 hr. sz.-ra 19 korona, 2757 hr. sz.-ra 19 korona, 903 1 hr. sz.-ra 136 korona, 1300/1 hr. sz.-ra 60 korona, 1724 2 hr. sz.-ra 107 korona, a 14. rendszám alatt bevezetett legelőbéli jutaléka 4 korona, s a 15. rend alatt bevezetett erdőbéli jutaléka 220 korona, a ezelnai 441 sz. tjkben A + 1. rend 2592, 2593 hr. sz.-ra 29 korona, a ezelnai 245 sz. tjkben A + 2. rend 1720, 1721 hr. sz. ingatlanból végrehajtást szenvedőt megillető fele jutaléka 60 korona 59 fillér, az igenpataki 49. sz. tjkben Dávid Jozsef nevére felvett A + 74, 75, 77 hr. sz.-ra 586 korona, a 810 hr. sz.-ra 6 korona, a 846 hr. sz.-ra 4 korona, a 879 hr. sz.-ra 5 korona, az 1719 hr. sz.-ra 10 korona, az 1755 hr. sz.-ra 10 korona, az 1758 hr. sz.-ra 51 korona, az 1805 hr. sz.-ra 2 korona, összesen 1658 korona 50 fillér becsárban az árverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok az 1901. évi **április hó 17-ik** napján d. e. 10 órakor Czerna községében a községbiznás és Igenpatak községében fekvő ingatlanokra 1901. évi **április hó 18-ik** napján d. e. 9 órakor Igenpatak községében a községbiznásnál megtartandó nyilvános árverésen a kitalálási áron alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelzett óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy annak az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyed, 1900. évi szeptember hó 26-án.

Dr. Ács Jenő,
kir. aljbíró.

3406 1-1

Sz. 515—1901.

Árlejtési hirdetmény.

Tövis nagyközség képviselőtestülete a leégett község háznak 4632 korona költség mellett leendő felépítését 8—901. jkvi számú határozatával elrendelte.

Ezen munkálatnak biztosítására a községi irodában **1901. évi márczius hó 30-ik napjának** délelőtt 10 órájára nyilvános árlejtés tüzetik ki.

Felhívjuk tehát vállalkozók, hogy ajánlataikat a fenti határidőig nyújtsák be.

A költségvetés és építési tervrajz a hivatalos órák alatt megtekinthető.

Tövisen, 1901. évi márczius hó 14-én.

Krengel Sándor,
községi jegyző.

3404 1-1

Nagy Lajos,
községi előjáró.

Bor 1—2 éves homoki ó-bor 22 krtól 34 krig. Ujbor 22 krtól 50 krig.

Szőlőressző. Fajszita, kitünően beérett 11 jeles esemege és borfajból. Sima vessző 2 és fél firtól felfelé, 2 éves gyökérés 12 firtól felfelé.

Nemes eperfa. 2—3—4—5 éves igen erős esemete 6 láb magasan ojtva 30 krtól 60 krig. Nagyban vételnél 10—50 százalékos engedmény.

Birsajtvány. Rendkívül nagygyümölcsű 7 fajban. Vannak rendelők, kik ezer számban ültetik, mert rendkívül hamar és bármilyen talajban bőven terem. A szep növegy 2—3—4—5 éves fák darabja 15 krtól 50 krig. Nagy vételnél olyan engedmény, mint az **epernél**.

Spanyol meggy. Pándi vagy Kötösi megygy. Gyümöcséje rendkívül keresett, mert befőzésre legalkalmasabb, 2—3—4—5 éves fák darabja 15 krtól 50 krig. Nagy vételnél olyan engedmény, mint az **epernél**.

Diófa. Könnyű törű, 2—3—4—5 éves fák 15 krtól 50 krig. Nagyobb vételnél 10—50% engedmény.

Mindenféle nemes gyümölcsfa. Körte, Kajszi-barack, cseresznye, meggy, szelíd gesztenye, lasponya, **szomorú alma**, **szomorú eper** magas és törpe alakban. Ára 15 krtól 50 krig. Nagyban vételnél tetemes engedmény.

Kiselejtett ojtvány. 2—3—4—5 éves példányok ára 2, 5, 7, 10, 15 kr.

Mindenféle vadoncz. 1000-e 585 firtól 19 firtig.

Akác, 1—2 éves. 1000-e 350 firtól 12 firtig. Vég-tel-n nagy készlet.

Sörénykésztésre gleditsea (lepényfa, Krisztus koronája), 1—2 éves, 1000-e 4 firtól 14 firtig.

Sörénykésztésre maclura aurentica 1000-e 585 forintól 20 forintig

Kerti eszköz. Horoló szőlőültető vas, kerti fűrés, olló, görbe szemző, valamint ojtó-kés, jelfa, ojtókes igen olcsó áron és kitiűő anyagból.

Viszonteladók keresetnek s ezek 5—10—20—30 százalékos engedményen tul 6 beti, esetleg 4—6 havi hitelt is kapnak **Ár- és névjegyzéket** küld:

3232 5-5 **Unghváry László** Czeplédrol.

A NAGYENYEDI

KÖNYVNYOMDA ÉS PAPIRÁRUGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

könyvnyomdája rendkívül gazdag és modern felszerelésénél fogva képes minden hasonnemű vállalattal versenyezni úgy a munkák olcsó árai, mint azok izléses kiállítása tekintetében.

Készít: pecsétjegyeket, címkeket, postacsomagcímkeket, szignaturákat, kötőzopapírokat, papirzacskókat stb. könyv- és könyvnyomdai vagy dombornyomásban. Továbbá műveket, folyóiratokat, körleveleket, levélfejnnyomásokat, képes árjegyzékeket, mindennemű kereskedelmi nyomtatványokat úgy könyv-, mint könyvnyomdai uton.

Elvállal mindennemű **könyvkötői** munkát is, s azokat gyorsan, olcsó árban és pontos kivitelben szállítja.

Figyelemre méltó! Mindennemű papírart (cartonage), közönséges és hajlított dobozokat stb. gyógyszereszek, cukrárszok és gyárosok részére kisebb árucikkek jutányos és czélszerű csomagolására olcsó árban szállit.

A „Közérdek”

a megye egyetlen politikai lapja. Egyike a vidék legelterjedtebb lapjainak, s mint ilyen, **hirdetések közlésére kiválóan alkalmas.**

Aki tehát olcsón és biztos sikerrel akar hirdetni, forduljon bizalommal lapunk kiadóhivatalához.

Megrendelések elfogadtatnak **Földes Ede** könyvkereskedésében Főter 38. szám alatt.

(Leányiskola épülete.)